

Передплата

за «РУСЛАНА» вноситься:

в Австрії:

за члнй рік . . . 20 пер.
в пн року . . . 10 пер.
за четверть року . . . 5 пер.
за місяць . . . 1-70 пер.

За границею:

члнй рік . . . 16 рублів
або 36 франків
за пн року . . . 8 рублів
або 18 франків

Посилкове число по 10 сот.

РУСЛАН

«Варешт ми очі і душу ми варешт: а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми сердце і віра руска.» — З Руславоуих нсалъмъ М. Шашковича.

Виходить у Львові що для крім неділі і руских свята о 5^{1/2} год. пополудня.

Редакция, администрация і експедиция «Руслана» під ч. 1. пл. Дембровського (Хорунщини). Експедиция місцева в Агенції Соколовского в пассажі Гавсмана.

Рукописи звертає сяжимо напередне застережене.— Рекламація неопечатаніє вільні від порта.— Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надсланім» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 30 сот. від стрічки.

Вибори до гал. сойму.

(Дальше).

Ми навели майже в цілости голос нац. дем. дневника про вислід виборів, котрим зазначено, що «ніякої несподіванки», «ніякої зміни», ба що навіть, що «результат вторкових виборів в порівняню з попереднім станом треба вважати корисним і для нац. дем. стороництва і для укр. справи взагалі і то не тільки що до числа, але й що до якости» і т. д.

Але через ніч нац. дем. дневник змінив зовсім свій оптимістичний погляд і з великим роздратованем в четвер після виборів виступив з докорами, що «виборчі надужитя були звернені виключно проти українського нац. онального табору. Як найбільші виборчі надужитя проти українських партій і як найбільше правительственне підперте для москвофілів, — така характеристика становища кравого правительства і його шефа Потockого при виборах в східній Галичині».

Вказуючи на переведені в східній Галичині правибори, доходить «Діло» до висновку:

«Одним словом, проти українського національного табору виступило краве правительство з цілим арсеналом випробованих виборчих «способів», способів, супроти котрих виборчі в межах закона просто безсилні».

Коли оно справді так, то яким способом пояснити, що гр. Адам Голуховский в Гусятинщині дістав лише 58 гол. а нац. демократ Ки в елюк аж 122, що радник двора Мавтнер в Ліску дістав лише 75 гол. а селянин Старух 166 гол., що в Мостисках гр. Стадніцкий лише 72 а нац. дем. Скварко 92 гол., що в Рогатині гр. Кл. Дзедушицкий дістав лише 50 гол., а др. Кость Левицкий 130 гол. Цікаво було би пояснити, якими способами сі кандидати Нар. Комітету заперенили собі таке поважне число голосів, а так само, як др. Макух побив Богдановича в Товмачи (124 голосами проти 89) або Думка Коритовского в Тернополі (120 голосами проти 83) а не менше цікаво було би вияснити, чому такий загально знаний посол др. Окуневский в чисто рускій Коломиїщині яко кандидат Народного Комітету зібрав щось лише 31 голосів?! Отсі події вказують на те, що за причинами такого вислду треба ще деінде глядіти, як там, де їх бачить «Діло».

Після виборів в середу «Діло» признало вправді, що й москвофіли віднесли побіду, але доперва в четвер зрозуміло грозу сего вислду і пише ось що:

«А рівночасно правительство взяло під свою «високу руку» тих москвофільских кандидатів, яких перевести уважало за відповідне. Тактику упляновано заздалегідь. Призначено кілька округів для москвофілів і для тих округів підбрала кандидатів сама «Rada Narodowa», кандидатів, які булиб не тільки «русскими людьми», але рівночасно й «rozgadnymi Rusinami», і тих кандидатів вона підпирала як своїх власних. Під сю характеристику не підходять на перший погляд др. Дудикевич і др. Король. Але і тих «narodowa gasya stann» казала з такою форсою підпирати, що пр. в Бродях ані один Поляк не сьмів здержати ся від голосованя, тільки мусів віддати голос на «росийского амбасадора». А за те, що «Rada Narodowa» кількох москвофільских кандидатів приняла за своїх, москвофіли поставили ві всіх інших округах своїх кандидатів, щоб розбивати ними солідарність нашого селянства і таким способом допомогти до побіди польскому кандидатови «Rad-и Narodow-oi».

Нема сумніву, що «Rada Narodowa» покористувала ся москвофільскими кандидатурами після добре відомої засади divide et impera, одначе нехай «Діло» перенерне кілька річників своїх назад а знайде там, що оно само промощувало дорогу до реабілітації тим, що були різко скомпромітовані всякими політичними, ісповідними і банковими «сделками», що оно само вказувало на те, що єсть «спільний ґрунт» між народовцями а «Старорусинами», що довголітний по ів сїяний в Брідщиві о. Зельским промостив дорогу спершу Єфіновичови, а за ним Маркову, Глібовицкому а тепер Дудикевичови. Отсе плоти довголітних консолідацій, котрими покористували ся і москвофіли і Поляки. Однак крім того і тактика нац. дем. оргашу, котрий безнастанно грозить «Македонією» в Галичині дає вигідне оруже і москвофілам і Полякам представляти народно-русский елемент якимсь живлом розладу і розстрою, ба навіть анархізму.

Ми вже нераз вказували на те, що національне осьвідомлюване, організація народних мас, для позитивної роботи мимо всяких трудностей і перепон доведе нас до народної рівноправности, а політика розпуки, пропаговане «Македонії» і

тим подібних окликів веде нас до запашчення народної справи і национ. культурного розвитку. Наглядні докази маємо на університетских і парламентарних подїях, котрі довели до відокремлення руского клубу і підорваня єго впливу і значія мимом чисельної сили, а погрози голошені тепер після виборів не лише не скріплять єго становища, але навпаки ще більше зізолюють єго. Новий курс політики москвофільської, введений в останній сесії соймовій заступником председателя руского клубу д-ром Королем, (котрого вже заздалегідь нововибрані москвофільські послы настановили председателем свого клубу, сховавши за єго плечі д-ра Дудикевича) а також exposé д-ра Глєбовицкого предложене недавно бар. Бекови (як про се звіщали перед кількома днями Narodni Listy), повинен і руский клуб парламентарний і Народ. Комітет і «Діло» взяти під зрілу розвагу.

(Дальше буде)

Історичний огляд засновин Народного Дому у Львові.

(На основі жерел написав Ол. Барвіньский).

Додаток.

(Конець).

Розп. ц. к. губеррії затверджуючий комісію упр. ділами Нар. Дому.

10883. Hochwürdigem H. Domscholar. Nachdem Euer Hochwürden in Ihrer Eingabe von 18-ten September d. J. sowohl hinsichtlich der inneren Organisierung der Verwaltungs-Commission für das ruthenische Nationalhaus und die zweite Stadtkirche, als auch rücksichtlich der Wirksamkeit derselben nach Aussen und ihrer Mitglieder die gewünschten Aufklärungen geliefert haben, wird die Aktivierung dieser Commission im Einvernehmen mit dem k. k. Armee-Commando-Praesidium unter Festsetzung der Bedingniss genehmigt, dass jede abzuhaltende Sitzung vorläufig dem k. k. Militär-Stadt-Commando und der k. k. Stadthauptmannschaft angemeldet werden muss, damit den Sitzungen die Commissäre beider genannten Aufsichtsbehörden beiwohnen können. Ich habe die Ehre Euer Hochwürden hievon in Kenntniss zu setzen und geharre mit vollkommener Hochachtung — Euer Hochwürden ergebener Diener — Goluchowski. — Lemberg am 30. November 1851. An Se. Hochwürden den g. k. Domscholar, Cammandeur des k. oesterr. Franz Josef-Ordens und Vorsteher im Ausschusse des ruthenischen literarischen National-Vereines, Herrn Michael Kuziemski hier.

Розп. ц. к. намісництва з посьвідченем уділений статутуви інститута Нар. Дім.

№ 72440. An die geerte Verwaltungs-Commission des ruthenischen National-Institutes zu Händen des gr. kath. Domherrn Hr. J. Kulczycki in Lemberg. — Ueber die am 31. Dezember 1868 überreichte Eingabe, womit die Vereins-Statuten des ruthenischen National-Institutes »Narodny Dom wo Lwowi« in 5 exemplaren vorgerückt wurden, wird der geehrten Selben bedeutet, dass man den Bestand dieses Vereines nach den vorgelegten Statuten mit dem Beifügen zu beschenken findet, dass die auf Grundlage des Dekretes des h. Ministerium des Innern vom 11. Oktober 1849 Z. 19755/86 erworbenen Rechte und entstandenen Verpflichtungen der ruthenischen Bevölkerung Lemberg bezüglich der ihr unentgeltlich überlassenen Brandstätte des ehemaligen Universitätsgebäudes sammt dem Platze — durch die Bestimmungen der vorliegenden Vereins-Statuten nicht beeinträchtigt, beziehungsweise nicht aufgehoben werden können. Ein mit der Bescheinigungsklausel versehenes Exemplar der gedachten Statuten wird der geehrten Selben in der Umlage zugestellt. Lemberg am 21. Jänner 1869.

Політичний огляд.

Австро-Угорщина.

Польські людоўці мають рішучо злучити ся з консерватистами і в тій цілі скликають послі Бойко і Стапінський всіх послів сего сторонництва до Ряшева на 8. с. м., що би там ухвалити наконецно злуку з польським колом держ. ради. Сею ухвалою пересуне ся перевага сторонництв в користь консерватистів і неперечно проявить ся се також в складі президії кола, тим більше, що всеполяки вийшли ослаблені з виборчої боротьби до кр. сойму.

Також в чеськім соймі найчисленнішим сторонництвом будуть хліборобники, котрі досі здобули 42 мандати, коли молодочехи мають лише 29. Задля того імовірно кравчим маршалком в Чехах стане кн. Фридрих Шварценберг, котрий також причисляє ся до хліборобників. Католическе народне сторонництво чеське обиджене поступованем інших чеських сторонництв при соймових виборах і для того виконний виділ ухвалив лишити їм вільну руку в поступованю супроти інших чеських сторонництв, одначе з огляду на сучасну хвилю (державно-правні і національні справи) остати надальше в »Народнім Клубі«.

В соймових виборах здобули Чехи тепер останнє ще місто з мішаним населенем іменно Будівичі (Budweis), о котре вели они довгий час завзяту боротьбу з Німцями. З нагоди сеї побіди відбула ся в суботу і в неділю велика демонстрація, в котрій багато осіб арештовано і поранено, так що аж війско привернуло спокій і порядок.

Між молодими і старочехами розбили ся переговори що до спільного поступованя при тіснійших виборах, так що й сим разом обидва сторонництва будуть окремо і самостійно поступати.

В справі язиковій відбуде ся спільна нарада в тих днях в Празі всіх чеських послів різних сторонництв задля однодушного поступованя. Ческа народ. рада предложить правительству готовий виріб в сій справі.

Заграниця.

З Петербурга півурядово заперечують вість про димісію Століна. В суботу був він у царя здавати

справу про сучасне положенє. Вспятні живла в Петербурзі очевидно вельми урадовані сею вістю, одначе загально думають, що цар не прийме прошеня о димісію.

Дневникарска ворохобня з нагоди зелізниці новобазарської втихав, але сама справа стає тепер на першій місці головним предметом дипломатичним Дневник Білова Nord Allg. Ztg. висловив надію, що взаємини між Австрією і Росією прояснять ся і скріплять, а вісти про розбитє европ. концерту остануть дневникарскими здогадами. В македонській справі і дальше судуть обидві держави згідно поступати, позаяк їм поручили інші держави сю справу. Знаменні були заяви в посольській палаті англ. парламенту підсекретаря держ. льорда Titzmaurice і секретаря держ. Грея, котрими обидва признали Австрії неперечне право до будови зеліниць на Сході, одначе надана Австрії концесія на сю будову ослабила напір на султана що до вимаганя від него реформ і іменованя европ. державами генерал-губернатора Македонії.

Росія, хоч би навіть хотіла викликати які суперечности дипломатичні проти Австрії, приневолена числити ся з Німеччиною і тому не можна легковажити взаємин з Австрією. Бар. Еренталь є рішучим прихильником порозуміня з Росією (він вже довів властиво до того) і знає, як поступати та не потребує корити ся перед затемненим заборчим зором Росії. Ціла справа новобазарської зелізниці скінчила ся лише неприємністю, але не оставить ніяких відємних наслідів, а порукою мирних взаємин ємогутне становище в Европі цесаря Франц Йосифа і єго вплив на сусідні держави.

Англія має замір предложити державам на генерал-губернатора Македонії кн. Марка черногорского, на що мають вже згоджувати ся Росія, Франція і Італія, а добрі взаємини Австрії з Черногорою велять сподівати ся, що й з того боку не буде ніякої перепони.

Анатоль Вахнянин.

Спомини з життя.

(Дальше.)

Матуру робили ми в 1859 р. під інспектором Черкавским. Пригадує собі, що ми лише з релігії готовили ся до матури. Других предметів ми не учили ся, як с-півнітше бувало. Хоч Черкавский дуже остро брав ся до сего іспиту, то для доброї половини класи матура була забавкою. При матурі розходило ся передовсім о се, чи ученик є арилий, с. в. чи логічно відповідає на питання? або чи він зможе зрозуміти виклади на університеті? Скоро відповіді ученика були певні і ясні, то інспектор переривав питаючого професора словом »genug!« Лише баламути попадали. З історії питав мене Черкавский сам про часи виступленя в Рамі обох Грахів і на тім питаню обмежив ся іспит з історії, позаяк я зумів добре нашікувати часи перед виступленем Грахів і набалакав багато про homines obscuri і їх нужду.

При матурі не питано ні з рускої, ні з польської мови, бо обі сї мови, при германізаційній системі в гімназіях, стояли на заднім плані. Релігію ми здавали перед матурою приватно у Желехівського, а в часі матури відповідали з релігії лише коротенько.

Щоб зрозуміти житє перемиских гімназійних учеників в тих часах (1851—1859), мушу ще додати, що громаднє число учеників мешкало на так званім »Владичі«, неначе в окремій дільниці міста. Ся дільниця находила ся між улицею, що веде від вежі міста до гори, а виходить коло руської кате-

дральної церкви, відтак звертає ся ще вище в гору на Підгірє і дальше аж на Цибулянку. З півночі обмежувала оселі студентські улицы Францісканська. На Владичі (назва від палати владики руського) стояли обабіч улиці малі партерові (виключно) деревляні хатини, в яких сиділи переважно вдовиці по сьвященниках та низших урядниках; ті жили чи животіли з того, що держали на станції учеників на »своім« (учеників) вікті. За станцію і за варене страви платило ся місячно 1—2—3 цванцигерів (3 цванцигери по 20 кр. конвенційної монети йшло на оден »Gulden-Münz« (оден гульден срібний), для ріжниць від Schein-Gulden-a, яких 2½ йшло на 1 срібний гульден). Вдовиця варила для учеників і для себе одну і сьому просту страву: полєвку, клюсочка, кашу, бульбу і від часу до часу мясо — живила ся при учениках. На деяких т. званих станціях містило ся 10—20 учеників. Старші були зарозом директорами (приват. учителями) молодших за винагородою що найвище 1—2 гульд. місячно.

Таке було на Владичі, таке і на Підгірє. Діти богатших родичів мешкали єже в других частях міста, на лучших станціях і вікті пань, у яких мешкали. Хто вступив на »Владиче« або на »Підгірє«, той находив ся виключно поміж учениками. Розуміє ся, що всі взаємно знали себе і дружили ся між собою. Житє на сих кольоніях було патріархальне. Господиню дому шанували в-ї, а молодші шапкували перед старшими. Ніхто нікого не учив ригору, але ригор був традиційний, ще з тих часів, коли на Владичі мешкали давні »фільософи« в повнім значіню слова, хлопи вусаті, ветерани майже, всякий з палицею, з якою ходив і на виклади. Батьки довозили або окремими післанцями з далеких гір та широких долів доставляли провіантів своїм сивам. Вся Сяніччина, Самбірщина (в часті), Перемиска та Жовківщина західна мали тут своїх заступників молодих. Вся ся череда молоді, бідуючи добувала для себе долі, Слабші головою відпадали та йшли то на преперанду учительську, то опиняли ся в окремій дяківській школі. Талановиті виходили в »люди«, переважно на сьвященників, або урядників. А спитаєте, яка була між ними розговорна мова буденна? Всюди польська. Руське слово звеліло дуже зрідонька.

(Дальше буде.)

Полеміка про „Літературно-Науковий Вістник всеукраїнський журнал“.

На стовпцях »Діла« звела ся в останніх часах цікава полеміка межі проф. дром І. Копачем а п. Михайлом Лозиньским, співробітником »Літературно-Наукового Вістника«. Не завадить зазнайти з нею Пов. Читачів »Руслана«, додаючи до неї кілька уваг також і з нашої сторони.

І. Статя д-ра Копача. В фейлетонах »Діла« з 1. і 3. н. ст. лютого 1908 (чч. 24. і 25.) помістив др. Іван Копач статю п. з. »Літературно-Науковий Вістник всеукраїнський журнал«, в якій не входить в подрібну оцінку згаданого журналу, але радше із становища народного дїяча, а передовсім педагога звертає Редакції »Л. Н. Вістника« увагу на деякі річи »зі змістом для історично корисного житя народу просто шкідливим«, які проте »не заслугують на те, що би фігурувати на поважних сторінках найповажнішого речника літератури цілої української землі«, позаяк »належать до групи явищ зі знаком minus«. До робленя таких уваг уважаємо д-ра Копача в першій мірі покликаним. Єго інтелігенція, глибока наука і доволітня практика дає запорукку, що зуміє се зробити із належним зро-

зумінем річи та в спосіб найвідповіднійший.

І в самій річи ціла стаття — хоть не так обширна, але основно написана. Можна в ній найти не тільки розумні гадки і глибоко обдумані уваги, але також щирю любов свого народу і правдиве зрозуміння його потреб.

Але перейдім до подробиць.

Впов. автор зараз на вступі своїх уваг висказує погляд, що такий журнал яким є „Л. Н. Вістник“, не повинен ніколи тратити зперед очей педагогічної і самої себе то виховуючої місії. Позволю собі в тім місці висказати Впов. авторови щирю подяку за прилюдну вияву сеї засади. Бо хотяй она є так ясна і зрозуміла, що сліпий хиба її не добачить, то однак рішаючі круги наших письменників не ласкаві її узглядняти. Їм здає ся, що твір письменний таку педагогічну місію стратив для того, що они зводили вселаскавійше так постановити. Але тут „перещинка цінностей“ на нічо не придасть ся. Кожде писане слово буде по давньому робити на читачів вражіння та впливати на їх погляди, звичаї і обичаї. А виїде з того лиш таке, що автори, котрі сеї педагогічної місії в своїх творах не узглядняють, будуть мати на сумління зіпсуте обичаїв і занепад свого власного народу, в чім не уневиннить їх се, що они — мовляв — того не предвиділи і не наміряли.

Примінюючи висше згадану засаду, висчислює автор з двох послідних річників „Л. Н. Вістника“ публікації на свій погляд невідповідні. Такими вважає в часті белетристичній: Оришиного — „Сирватка“ 1906; Івана Федорченка — „Хиба“ 1907; Михайла Жука — „Дора“ 1907; також листи Артима Хомика (1906).

З вдоволенням завважує, що і на Україні найшли ся люди, котрі також таких річий радіб не бачити більше на сторінках одинокого всеукраїнського журналу — як се видно зі статі проф. Грушевського — „До наших читачів“ — („Л. Н. Вістник“ 1907 кн. XI. стр. 184) в якій сей послідний бере в оборону твори в роді наведених (в поосібности „Дору“ і „Хибу“). Полемізуючи з проф. Грушевським — автор намагає утримати свій погляд, що того рода твори таки не повинні мати місця в „Л. Н. Вістнику“.

(Дальше буде).

Просимо відновити передплату.

Новинки.

— Календар. В четвер: руско-кат.: Тимотея прп.; римо-кат.: Евзевія, Фридр. — В п'ятницю: руско-кат.: Обріт. моц. м. Евг.; римо-кат.: Колети діви.

О. Дмитрій Гузар, почесний крилошанин львівської архієпархії і руский парох місточка Завалова, член українських товариств, добродій учаючі ся молодіжи, горячий український патриот, упокоїв ся в понеділок дня 2. марця 1908 в 85. році свого трудолюбивого життя а в 58. році священства. Похорони відбудуть ся в четвер 5. марця 1908 рано. Вічна йому память!

Вельми пов. семі Гузарі і Левіцкі з Винник понесли болючу втрату із смертю Впр.

о. Дмитрія Гузара з Завалова, многозаслуженого народолюбця. Поділяємо щиро сей глибокий жаль їх і пересилаємо наше найсердечнійше спочуванє. Най Бог дасть покійному царство небесне, а оставші семі потішить в сім важкім горю.

— **3 нагоди 1500-літнього ювілею св. Золотоустого**, як доносить „Germania“ nr. 50 з 1. III. 1908, дванадцять тисяч православних з Меншої Азії перейшло на лоно католицької Церкви.

— **Віденський кардинал Груша** в найновішій посланію звертає бачність вірних на обидва ювілеї сего річчя а іменно на золотий ювілей священства Св. Папи Пія Х і дияментовий ювілей володарства Св. Вел. Цісаря Франц Йосифа і заповідає, що видасть в своїм часі близші розпорядки що до обидвох обходів.

— **Замість вінця на домовину бл. п. Наталя Вахнянина** прислав др. Олександр Кулачковський з Відня на руки нашої Адміністрації 10 К для заповогового тов-а бідних учеників „Руслан“ з отсею допискою: Намісьць вінця на гробницю незабутнього народного Діяча-Патриота Наталя Вахнянина, мого колишнього знаменитого професора української мови, посилаю для тов-а „Руслан“ при укр. гімназії, в якій Великий Покійник трудив ся стілько літ в хосен нашої молодіжи і Народа, сю дрібну ленту.

— **Вибори.** У вчерашнім висліді виборів в Кракові пропущено четвертого посла вибраного з м. Кракова, яким є др. Юлій Лео. Вчора відбув ся в Самборі тіснійший вибір, при яким дістали Франц Соболевський 450 голосів, а Ян Земляк 403 гол. Послом вибраний Франц Соболевський (дем.) — З торговельних палат вибрано послами: у Львові д-ра Генрика Колішера одноголосно 33 голосами, в Бродях д-ра Стан. Рігтля, а в Кракові Йосифа Саре.

При нинішніх виборах 3 послів з м. Львова є у всіх 10 саях великий натовп виборців Ліста міщанського комітету: Найман, Рутовський і Грек має вигляди перейти. Голосує много таких, що при першій голосованю не брали участя.

— **Руске Товариство педагогічне у Львові** видало марки по 2, 5 і 10 сотиків. Весь дохід призначений на удержанє шкіл Товариства. З артистичного боку виглядають марки дуже гарно, так що будуть окрасою кожного листу. Ще гарнійшою чим вишній вигляд є їх ціль і тому не сумніваємо ся, що загал дуже радо розкупить їх, чим допоможе многозаслуженому Товариству осягнути ціль, яка є підвалиною кожного культурного народа. — Також видало Товариство телеграми по 40 с, які можна посилати замісьць всяких привітних телеграм. Хто раз побачить отсі телеграми, сей певно вже ніколи не буде викидати гроший на банальні привітні телеграми, а замісьць них купувати ме блякети Товариства і на них пересилати привіти. Дістати можна у всіх філіях Тов. педагогічного і в головнім Виділі у Львові, ул. Сакетуска ч. 47.

— **Театральні вистави на св.ї.** В селі Липівцях, харківського повіту, минулими різдвяними святами учитель, учительки і учениці в вочанської учительської семінарії, що зіхались були до дому на свята, впорядили дві українські вистави, першого разу: „Сватання на Гончарівці“ Квітки-Основ'яненка та „Кумірошник, або сатана в бочці“ Дмитренка і другим разом водевілі — „По ревізії“ Кропивницького, „Як ковбаса та чарка — то мить ся й сварка“ Старичького і російську пьесу „Трагикъ по неволі“ Дегова; після були танці та співи. Слобожани були дуже задоволені виставами і дуже дякували впорядчикам, що нарешті і в них вони порушили ту тишу, що опанувала їх слободу, не зважаючи на те, що в ній є пять шкіл і з них одна навіть двокласова.

— **Український вечір в Петербурзі.** Рада старшини українського клубу „Громада“ у Петербурзі уряджує дня 6. с. м. український вечір-базар „Сорочинський ярмарок“.

— **Весняний день** настав нині при чистім, погіднім небі і при яснім свѣтлі сонця. Колиб не холодний воздух, з причини топлени свѣту, то можна би відносити вражінє, що тепер бодай конець цвітня, а не перші дні марця.

— **3 Волинї.** Дня 3. м. м. в г. Кременці студенти-волинці юрївського університету на корясть своїх вбогих товаришів впорядили театр. виставу і танці. Виставлено було пьесу Л. Яновської „Без віри“. Публика зосталась дуже задоволена сим вечером. Зібрано щось більше 300 карб. („Рада“)

Поетичний кутик.

З провінціальних малюнків.
Похмурі, сірі дні, — ні бур, ні хвилюваня;
Лїнівї думки; мізерні почутя;
Нудна фантазия; безкрилі бажаня, —
І все, чим повне так буденне житя:
Сон, їжа, їжа, сон. Частевько пивий регіт;
Безмежна сїть інтриг, шпигунство за всіма;
Байдужість до житя, де чуть і плач, і скрегіт,
Де волю й свѣт гнобять холодна тюрма.
— Нехай — тюрма! Нехай, окуте кайданами,
В скаженій боротьбі кругом реве житя, —
Ми будемо мовчати; ми їжою і снами
Здобудьмо собі спокій і забута.
(„Рада“) М. Стрішинський.

Оповідки.

— **Репертуар руского театру в Березанах.** (Сая „Сокола“). Початок точно 7½ вечером. Білети продає раніше торговля п. Юзичинського і п. Гервого, а в день представляє від 6. вечером каса театру).

В четвер дня 5. марця с. р. „Надія“ драма з житя рибаків в 4 діях Гаєрманса.

В суботу дня 7. марця „Продана наречена“ комічна опера в 3 діях Ф. Сметани.

В неділю дня 8. марця „Маруся Богуславка“ історична драма зі співами і танцями в 5 діях М. Старицького.

Ві второк дня 10. марця „Ревізор в Петербурзі“ комедия в 5 діях М. Гоголя.

В середу дня 11. марця „Фавст“ опера в 5 діях а 6 відслонях К. Гунда.

— **Із станицької епархії.** В цілі обсадження посад професорів при епархіяльнім ліцею для історії, моральної і догматики розписує ся конкурє з речинцем до кінця цвітня с. р. — Канонічну інституцію одержали оо.: Йосиф Фацевич в Дубках-Репужинцях і Григ. Жолкевич в Серафинцях. — Конкурє розписаний на парохії Побереже і Сопів. — Увільнені оо.: Ілля Чорнодоля від сотрудицтва в Печенїжнї і Ігн. Вовчук від третого сотрудицтва в Чернівцях. — Одержали сотрудицтва оо.: Ант. Наконечний в Іванкові; Конст. Павлусевич в Річці; Володимир Галайчук в Кривенькїм, Кипр. Дума в Побережї і Пант. Городецький в Чернівцях. — Віднесено ся до намісництва о. призначє платні для прив. сотрудицків в Ланчинї, Тішківцях, Дзвинячи, Гарасимові і Перерові. — Намісництво призначло дотацію для сотрудицків в Будилові, Паїчнїм, Кулачківцях, Зарічи, Чорнолізцях-Белелуї і Королівцї. — Відпустку для поратова ваня здоровля одержали оо.: Мих. Гулла, парох Борщєва, на 6 тижнів і Олекс. Сабат, парох Річки, на 10 тижнів.

— **Іменованя.** Цісар іменував радниками двора і президентами окружних судів: радника през. суду окр. в Самборі, Ад. Червинського, для Тарнова, презид. окр. суду в Сяноці, Каетана Хилінського, для Перемишля, віцєпрез. окр. суду в Самборі, Маркила Тугановського, для Самбора.

— **3 залїзниць.** В наслідок значного підвищення платні робітникам і подорожїя паші і многох артикулів, потрібних до веденя підприємства дозового, мусїла ц. к. Дирекция узглядняти просьбу функціонуючого від 6 літ при ц. к. уряді руху у Львові підприємства дозового і підвишити з важностию від 15. мая 1908 належитість за доставу посилок звичайних і посишних з двірця залїзничого до помешкань і скленів о 20 с від кожид 100 кгр. т. є на 80 згл. 90 с за 100 кгр. При сїй нагодї узвано урядженє домовє (Anzugsgut) яко артикул вимагаючий спеціальної опіки при перевозі і з того приводу зачисленого до товарів, за котрі побирає ся 1½ кратну належитість. Подаючи се до прилюд-

ної відомості звертає ся увагу на постанову §. 68 (5) регуляміну руху, після котрих вільно кожному зложити в ц. к. уряді руху у Львові заяву, щоби надходячих під его адресою посылки не давано до дорученя згаданому підприємству.

— **Поправки похибок.** В фейлетоні «До сирави достовірности...» в ч. 40. «Руслана» з. «agołowy Witoltor» м. б. «Jagołowy u Witoltow»; з. «1883» в нот. 5) м. б. «1888»; з. «93-94» в нот. 8) м. б. «93-104»; в ч. 41. з. «з Моликович» м. б. «з Машкович»; по «між Грунвальдом» в нот. 1) додати треба «а Танненбергом»; з. «Teodorowicz» м. б. «Fedorowicz»; з. «144» в нот. 6) м. б. «154».

Наука, штука і література.

— **Літературний збірник.** Український гурток в Кам'янці-Подільській, як повідомляє «Под. В.», збирає ся видати літературний збірник з художественними ілюстраціями, прибуток з продажі якого має піти на пам'ятник Т. Шевченкови у Києві, що буде збудований в соті роковин его смерти.

— **Нове видавництво.** Сими днями у Києві заснувалось нове українське видавництво дешевих книжок для народа під назвою «Час». Видавництво ставить своєю метою видавати книжки — белетристичного змісту оригінальні українські і переважно переклади з різних європейських мов. Книжки виходити муть серіями, по кілька назв в кожній серії. Ціна книжкам буде від 1 коп. до 5 коп., не дорожше. Перша серія 10 книжок незабаром вийде.

— **Габріель д'Аннуціо українською мовою.** Н. Трикулевська переклала українською мовою три поеми відомого італійського письменника Габрієля д'Аннуціо: «Джіоконда», «Дочка Горіо» та «Слава». Перекладають ся й інші поеми тогож письменника. Всі вони друкувати муть ся.

Телеграми

в дня 4. марця.

Загреб. Урядовий дневник оповістив скликає хорватского сейму на 12. с. м.

Мальта. Контрадмірал Зіглер і висші офіцири австро-угорської ескадри були вчера на обіді у адмірала Другіго, де підношено тогаста в честь цїсаря Франц Йосифа і короля Едварда. Австро-угорські офіцири возмуть участь в балу, котрий відбуде ся в палаті губернатора.

Льондон. Палата послів відкинула 320 голосами против 73 резолюцію Мекдональда, жадаючу з огляду на постійно дружні відносини з державами обмеження видатків на узброєнє.

Париж. Зачувати, що міністри Клемансо, Пішон, Пікар і Томзон на відбутій вчера конференції порішили, що треба конче вислати номіч до Казаблянки. Поміч в силі 3.000 мужа, в тім 1200 Сенегальців, має сейчас відійти.

НАРОДНА ГОСТИННИЦЯ.

Готель, реставрація і казарна — ріг ул. Сикстускої і Косцюшка у Львові.

Приїхали дня 3. с. м.: о. Шараневич Михайло, Настасів; Ткачевич Роман, Галич; Ольга Громницка, Золочів; о. Скородинський Тадей, Трускавець; Подляшецка Марія, Увїсла; Орештайн Адольф, Ярослав; Синовичкий Григорий, Смола Іван, Гавронський Володислав, Селиска; о. Ясеницкий Николай, Попелі; о. Вас. Скобельский, Пруси; Людвик Пуш, Ланьцут; др. Олександр Сушко, Львів; Володимир Чубатий, Окняни; о. Теофіль Білинкевич, Раківці; о. Н. Рудницький, Яблінка; Іван Корбацьо, Самбір; Ілько Томин, Підгайці; Сальо Цавш, Борислав; о. Марк. Шанковский, Тисьменичани; Ізидор Романович, Броди.

Тижневий звіт

Торговельної і промислової палати

про ціни збіжжя і продуктів у Львові від 24. лютого до 1. марця 1908:

	за 50 клг.
Пшениця	11.25—11.50 К
Жито	10.15—10.35 К
Ячмінь броварняний	7.25—7.75 К
Ячмінь на пашу	6.70—7.20 К
Овес	6.30—6.50 К
Кукурудза	8.30—8.60 К
Просо	8.35—8.60 К
Горох до вареня	9.50—10.25 К
Горох на пашу	7.00—7.50 К
Бобик	6.60—6.80 К
Конюшина червена	8.00—9.00 К
Конюшина біла	35.00—45.00 К
Конюшина шведска	80.00—95.00 К
Тимотка	30.60—35.00 К
Ріпак зимовий	15.50—15.75 К
Насіне конопл.	9.75—10.00 К
Хміль	45.00—60.00 К
Насіне льняне	10.00—10.25 К
Львянка	11.00—11.25 К

Colosseum

в пасажи Германів

при ул. Соняшній у Львові.

Нова сензацийна програма.

від 1. до 15. марця 1908.

Щоденно о год. 8. вечер представлєне. В неділі і сьвята 2 представлєня о 4. год. попол. і о 8. год. вечером. Що пятниці High-Life представлєне. Білєти вчаснійше можна набути в конторі Пльона при ул. Кароля Людвика ч. 5.

Працюйте і шазіть!

Товариство взаїмного кредиту

„Джістер“

стоваришенє зар. з обмеженою порукою у Львові.

приймає вкладки на книжочки щадничі на 4%, уділяє позички на скрити за інтабуляцією на 6 прц.; і сплату розкладає на 10 до 15 літ (при 30 ратах піврічних вносить рата амортизаційна на капітал і відсотки 5 К 8 сот. від кожних 100 К позички.

Векслі приймають ся тільки 3 місячні, з 3 підписами, на 6 прц. до 7 прц.

Членами можуть бути позичку і дістати тільки члєни обезпечєні в «Джістрі».

З акцій уділив «Джістер» на публичні добродійні цілі квоту 45.835 корон.

Вкладки	2.795.183 К.
Позички уділені	3.410.684 К.
Удїли члєнські	234.398 К.
Цїнні папєри	130.452 К.
Фонд резервовий і інші	46.842 К.
Льокації	182.206 К.

Канцелярії Товариства при ул. Рускій ч. 20 отворєні перед полуднем від 8—2 год.

Поручає ся дешево і совісне

Артистично ритівниче заведєне

А. ЗІГМАНА

— у Львові, ул. Сикстуска ч. 14. —

Робітня металєвих і кавчукових печаток.

Монограми, герби і всякі ґравури — вивіски ритовані і лянї, прасовані бляхи для сторожий і товариств. — Поручає ся яко доставець ріжних руских товариств і Урядів парохіяльних. (14—?)

Контора виміни

ц. к. уприв. галицкого акційного

БАНКУ

Гіпотечного

поручає

яко добру і певну льокацію

- 4% листи гіпотечні
  - 4 1/2% листи гіпотечні
  - 5% листи гіпотечні преміовані
  - 4% листи Товариства кредитового земского
  - 4 1/2% листи Банку кравого
  - 4% листи Банку кравого
  - 5% облїгації комунальні Банку кравого
  - 4% позичку краву
  - 4% облїгації пропінацийні і всїлякі ренти державні
- Ті папєри продаємо і купуємо по найточнійшій курсї деннім.

! Кашель!

Хто любить своє здоровлє, той хоронить его.

5245 нот. дол. свідочтв доказув помічний вислід

Кайзер'а Brust-Caramellen

(Грудні кармельки) з трєма соснами.

Випробовані лікарями і поручєні проти кашлю, хрипки, катару, флєгми, закатарєня устної ями, дихавиці і коклюшу.

Пачка 20 або 40 сот.; Доза 80 сот. Дїстати можна у всїх апіках і дроґуєриях.

(20—24)

Розклад залїзничих поїздів

важний від 1. мая 1907.

До Львова приходять з	рано	перед пол.	по пол.	вечер	в ноци
Кракова	5:50	8:55	1:30	5:25	9:50
Кракова	7:25	9:45	—	8:40	2:31
Ряшева	—	—	1:10	—	—
Підволочиск	7:20	12:00	2:16	5:40	10:30
Черновєць	8:05	—	2:25	—	9:00
Черновєць	—	—	3:35	—	12:20
Станиславона Коломиї	5:55	—	—	—	—
Стрия	—	10:05	—	—	—
Пустомит	7:29	11:50	3:51	—	10:50
Самбора	7:29	11:50	3:51	9:40Н	10:50
Любїня	8:00	10:30	1:55	—	9:20
Рави рускої	8:00	10:30	1:55	9:20	11:50†
Янова	7:10	12:40	4:50	—	—
Янова	8:22	1:15	5:00	9:25	10:10†
Брухович	7:10	12:40	1:43†	4:50	8:20
Брухович	10:05†	—	3:2†	5:30	9:35†
Зимної води	5:50	7:25	1:10	5:25	9:50

Зі Львова відходять до	рано	перед пол.	по полуд.	вечер	в ноци
Кракова	3:45	8:25	2:45	7:05	11:10
Кракова	—	8:40	6:15	7:20	12:45
Ряшева	—	—	4:05	—	—
Підволочиск	6:20	10:45	2:17	7:00	11:15
Черновєць	6:10	9:20	1:55	—	10:40
Черновєць	—	—	—	—	2:51
Станиславона Коломиї	—	—	2:35	—	—
Стрия	7:30	—	2:26	6:25	11:30
Пустомит	7:30	10:45Н	1:26	6:25	10:30
Самбора	6:00	9:05	4:30	—	10:51
Любїня	6:00	9:05	2:10†	4:30	10:51
Рави рускої	6:12	11:05	—	7:10	11:35†
Янова	6:58	9:15	1:35†	3:35	6:30
Брухович	6:12	11:05	2:28	5:45	8:34†
Брухович	9:05†	12:41†	3:45	7:10	11:35†
Зимної води	3:45	8:40	4:35	7:20	11:00

ЗАМІТКА: Поспішні поїзди печатані товстим друком. — Поїзди їдучі лише в неділі і сьвята означєні † — в неділі і сьвята від 26/6 до 15/9 буквою Н, — в неділі і сьвята від 1/6 до 31/8 що день буквою Л.

При закупнї товарів просимо покликувати ся на анонси нашої часописи!

